سال ۹۴، پایان حضور دولت در عرصه توسعه

ادامه از صفحه ۵

پس حد کاهش قیمت نفت را کدام‌یک از این هزینه‌ها تعیین می‌کند؟

کاهش قیمت نفت در دنیا تا سطحی ادامه پیدا می‌کند که تنها تولیدکنندگانی که پایین‌ترین هزینه تولید را دارند در بازار باقی بمانند. باید به این نکته توجه کرد که در ۱۰سال گذشته به دلیل افزایش بهره‌وری انرژی و نیز سرمایه‌گذاری‌هایی که در انرژی‌های نو صورت گرفته، تقاضای جهانی نفت بسیار کمتر از میزان پیش‌بینی بالا رفته است. اگر قرار بود تقاضای نفت متناسب با رشد فعالیت‌های اقتصادی جهان بالا برود، دست‌کم باید سالانه سه‌تاپنج‌درصد تقاضا برای نفت افزایش می‌یافت چون تولید اقتصادی در دنیا در این حد هرسال افزایش یافته است. ولی تقاضا در ۱۰سال گذشته افزایش جدی نیافته است. در مقابل عرضه نفت هم در این مدت افزایش یافته است. بنابراین، از این پس کاهش قیمت نفت روندی ادامه‌دار است اگرچه احتمال دارد به‌صورت محدود و موقت افزایش یابد. مثلا اگر عربستان ناامن شود و داعش به عربستان هم حمله کند، ممکن است قیمت نفت تا ۱۰دلار بالا رود ولی دایمی نخواهد بود. یا تنش در لیبی ممکن است قیمت نفت را برای مدتی افزایش دهد اما اینها پدیده‌های ساختاری نیست در حالی که کاهش قیمت نفت پدیده‌ای ساختاری است.

همان‌طور که در ۱۰سال گذشته غرب در حال چیدن سناریوهایی برای تسلط خود بر جهان بود، آیا ایران به‌دنبال راه‌هایی برای پایدارماندن نبود؟ ابتدای صحبت‌ها هم اشاره کردید به اینکه پس از تدوین این کتاب، در سال۸۷ پنج نسخه از آن را برای مسوولان وقت ارسال کردید. دست‌کم با هشداری که کتاب شما به مسوولان داده، انتظار می‌رفت آنها را به فکریافتن راهکاری برای مقابله با این روند انداخته باشد. آیا کتاب شما چنین تاثیری داشته است؟

فکر نمی‌کنم. ما در این سال‌ها آنقدر درگیر مسایل مناقشه اتمی و حواشی انتخابات سال۸۸ بودیم که یک استراتژی بلندمدتی را دنبال نکردیم. تحریم‌ها نیز در این مدت اضافه شد و توانست بخشی از بازارهای صادراتی نفت ما را از بین ببرد.

وقتی کتابتان را برای مقامات فرستادید، هیچ واکنشی نشان داده نشد؟

من کتاب را در پنج نسخه برای پنج مقام ارشد کشور ارسال کردم. ارسال نیز به‌صورت دستی و از طریق برخی چهره‌هایی بود که به این مقامات دسترسی داشتند. مثلا نسخه آقای احمدی‌نژاد را به آقای دکتر رهبر که رییس وقت دانشگاه تهران بود، دادم و ایشان گفتند فردا با رییس‌جمهور ملاقات دارم و تحویل می‌دهم. یا اینکه نسخه رییس قوه‌قضاییه و رییس مجلس را از طریق آقای دکتر محمدرضا بهشتی تحویل دادم. نسخه بقیه مقامات را هم از طریق افراد دیگری ارسال کردم. بعد هم پیگیری کردم و مطمئن شدم که کتاب به دست مقامات ارشد رسیده است. اما تا امروز هیچ واکنشی از سوی این مقامات دریافت نکرده‌ام. یکی از این افراد که کتاب را برای یکی از مقامات برده بود شفاها نیز کتاب و ایده آن را توضیح داده بود. آن مقام گفته بود در مورد بازارهای نفت ما هیچ ابزاری در اختیار نداریم و آمریکا بازارهای نفت را کنترل می‌کند و کاری از ما برنمی‌آید و در مورد مناقشه هم گفته بود غرب هیچ کاری در این زمینه نمی‌تواند انجام دهد و مناقشه را ما مدیریت می‌کنیم.

به‌هرحال امروز نفت بر مدار ۵۰دلار می‌چرخد. ایران چه راهی می‌تواند در پیش گیرد تا کمترین صدمه را در کوتاه‌مدت از این کاهش درآمد ببیند؟

الان دیگر کاری از دست ایران ساخته نیست. اولا نمی‌تواند صادرات نفت خود را کاهش دهد چون نفتی ندارد. درآمد این یک‌میلیون‌و۴۰۰هزاربشکه نفتی که صادر می‌کنیم برای وارد کردن نیازهای اساسی لازم داریم و باید با تمام توان این میزان را صادر کنیم. از سوی دیگر ایران در مناقشه اتمی حتی اگر با غرب به توافق نهایی هم دست یابد، دیگر این توافق در بازار نفت تاثیری نخواهد داشت. اکنون بحرانی که داعش در منطقه ایجاد کرده، اصلی‌ترین عامل سیاسی موثر بر بازار نفت است و داعش بهترین ابزار برای واردکردن شوک سیاسی به بازار نفت است. غرب به‌خوبی با بحران داعش می‌تواند شوک‌های سیاسی مورد نظر خود را بر بازار نفت وارد کند.

یعنی معتقدید غرب با داعش نخواهد جنگید و از حضور آن برای مدیریت منطقه سود خواهد برد؟

بله. به نظر من غرب با داعش برخورد می‌کند تا جایی که خطر تهاجمی داعش را کنترل کند، اما به‌محض اینکه داعش کنترل و مدیریت شد، سعی می‌کند به هرقیمتی داعش را از بین ببرد. داعش یک ابزار سیاسی بسیار مناسب برای آمریکاست تا تحولات منطقه خاورمیانه را مدیریت کند. بنابراین من گمان نمی‌کنم داعش نابود شود. داعش مهار خواهد شد ولی نابود نمی‌شود. داعش تحت کنترل خواهد ماند تا هرزمان نیاز شد برای مدیریت سیاسی منطقه و برای مدیریت بازار نفت از آن استفاده شود.

آینده ایران با این سطح از درآمد نفت یا کمتر از آن را چگونه می‌بینید؟ این وضعیت چه تاثیری بر ساختار و کارکرد اقتصاد ایران خواهد داشت؟ به بیان ساده‌تر چه اتفاقی باید رخ دهد تا به حاشیه رانده نشویم و جایگاهمان در نظام جهانی حفظ شود یا ارتقا یابد؟

فرض بگیریم تقاضای جهانی نفت کاهش پیدا نکند و ایران بخواهد به‌سرعت سهم خود را در بازارهای جهانی نفت افزایش دهد. یک زمانی ایران تا چهارمیلیون‌بشکه نفت هم صادر می‌کرد. اما اگر به فرض بخواهد تولید نفت را به این سطح نیز برساند، اولا توان فنی ندارد و افت فشار شدیدی که در مخازن نفتی وجود دارد؛ اجازه تولید در این سطح را نمی‌دهد. بنابراین یا باید چندهزارحلقه چاه بزنیم و سرمایه‌گذاری‌های عظیمی در حوزه استخراج نفت کنیم که سرمایه آن را نداریم و فعلا هم سرمایه‌گذار خارجی حاضر به چنین کاری نخواهد بود یا باید حجم عظیمی از گاز را به مخازن نفتی تزریق کنیم که الان برای ما امکان‌پذیر نیست. اصولا افزایش تولید نفت در یک افق هفت، هشت‌ساله امکان‌پذیر نخواهد بود. درعین‌حال رشد تقاضای نفت جهانی هم متوقف شده است. از طرف دیگر تقاضای داخلی برای نفت نیز در حال افزایش خواهد بود و ما هرسال بخش بزرگ‌تری از تولید نفتمان را باید در داخل مصرف کنیم. ما در سال‌های گذشته در بهینه‌سازی مصرف انرژی ناتوان بودیم. بنابراین با این روند بخش بیشتری از تولید نفت را باید به تولید داخل اختصاص دهیم.

بنابراین با توجه به این شرایط باید چشم از بازارهای جهانی بپوشیم و طرحی نو دراندازیم. باید ببینیم با این ذخایر نفتی چه باید بکنیم که خود را در تعادل نگه داریم. یعنی باید وابستگی بخش‌های مختلف اقتصاد خود را به درآمد ارزی نفت کاهش دهیم و نفت را منحصر کنیم به نیازهای داخل، ولی در عوض ببینیم از نفت به چه طرق دیگری می‌توانیم استفاده کنیم. مثلا توسعه پتروشیمی‌ها و صادرات مشتقات نفتی، یا تولید برق از نفت و صادرات برق، به این می‌گویند صادرات نفت با سیم و نظایر اینها.

با حجم عظیم بدهی‌های دولت به نظام بانکی، پیمانکاران، صندوق‌های بیمه و... و تعهدات پروژه‌های عمرانی ناتمام و نیز ساختار کنونی بودجه دولت؛ یعنی سهم بالای هزینه‌ها و تعهدات جاری، اساسا کارکرد بودجه را چه می‌دانید؟ آیا سیاستگذاری مالی و اقتصادی دولت برای خروج از رکود، برای توسعه بلندمدت و تحقق اهداف سند چشم‌انداز معنا و وجهی خواهد داشت؟

این کاهش درآمد نفتی، باثبات خواهد بود. با صادرات ۱/۴میلیون بشکه در روز دولت حداکثر ۲۵میلیارددلار درآمد نفتی خواهد داشت؛ یعنی معادل ۷۰هزارمیلیاردتومان درآمد ریالی. درآمدهای مالیاتی دولت هم در خوشبینانه‌ترین حالت حدود ۸۰هزارمیلیاردتومان برآورد می‌شود. پس این دو قلم درآمد اصلی دولت می‌شود ۱۵۰هزارمیلیاردتومان. از سوی دیگر دولت ۴۵هزارمیلیاردتومان باید یارانه بدهد، ۸۰هزارمیلیاردتومان باید حقوق و دستمزد بدهد و ۲۵هزارمیلیاردتومان هم باید به صندوق‌های بیمه بازنشستگی برای پرداخت حقوق بازنشستگان کمک کند. پس ۱۵۰هزارمیلیاردتومان همین سه تعهد دولت هزینه دربردارد. پس کل درآمد نفتی و مالیاتی دولت می‌رود بابت حقوق و یارانه. پس دیگر دولت در ایران حتی نمی‌تواند اگر آسفالت جاده‌ای کنده می‌شود، درست کند یا یک پل احداث کند. بنابراین سرمایه‌گذاری در حوزه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به صفر می‌رسد. به فرض اگر با عربستان هم روابط را بهبود ببخشیم و این کشور را به کاهش تولید و عرضه نفت متقاعد کنیم، حداکثر نفت به ۶۰دلار خواهد رسید. این یعنی درآمد دولت از محل درآمد نفت نهایتا به ۱۵هزارمیلیاردتومان افزایش می‌یابد که باز هم چیزی تغییر نمی‌کند. بنابراین اتفاقات جاری بازار نفت به مفهوم پایان مدیریت دولت در عرصه توسعه است. حالا دولت برای شش میلیون بیکار چه می‌خواهد بکند؟ با هزاران پروژه ناتمام که اتمام آنها حدود ۸۰۰هزارمیلیاردتومان بودجه می‌خواهد، چه می‌کند؟ دولت با سالی یک میلیون متقاضی کار جدید چه می‌کند؟ با بحران آب و بحران زیست‌محیطی چه خواهد کرد؟ با ۲۰۰هزارمیلیاردتومان بدهی معوقه به بخش خصوصی که بخش خصوصی را زمین‌گیر کرده می‌خواهد چه کند؟ با صدهاهزار واحد ناتمام مسکن مهر که اتمام آنها ۱۵۰هزارمیلیاردتومان بودجه می‌خواهد چه کند؟ بنابراین اگر دولت بتواند شرایط را به‌گونه‌ای مدیریت کند که این مشکلات به بحران تبدیل نشوند خودش یک شاهکار است و باید دستش را بوسید.

به نظر می‌رسد به نقطه‌ای رسیده‌ایم که دیگر دولت به تنهایی هیچ کاری نمی‌تواند بکند. در این نقطه دولت درواقع تبدیل می‌شود به صندوق پرداخت حقوق و دستمزد. یا باید تن دهیم به سقوط اقتصادی و زمین‌ماندن تمام پروژه‌هایی که در سال‌های گذشته سرمایه‌گذاری شده، یعنی تورمش را ایجاد کرده و تولیدی ایجاد نکرده است، یا اینکه نظام سیاسی باید یکپارچه و متحد برای نجات کشور به کمک دولت بیاید؛ یعنی باید انتخاب کنیم بین قیام یکپارچه برای کمک به دولت و اصلاح ساختارها و حذف رانت‌ها و درمان فسادها، یا تن بدهیم به آسیب‌پذیری تدریجی اقتصاد و پیامدهای آن.

این اقدام یکپارچه چه خواهد بود و چگونه می‌توان به دولت کمک کرد؟

اول اینکه تمام امکانات اقتصادی که در اختیار سایر قواست باید به پشتیبانی دولت بیاید؛ یعنی اول از همه نهادهای عمومی غیردولتی که در کنترل دولت نیست و سرمایه آنها به چند صدمیلیاردلار می‌رسد باید شروع کنند مالیاتشان را به دولت بپردازند. من در فاز دوم هدفمندی یارانه‌ها حساب کردم و پیشنهاد کردم اصلا فاز دوم را اجرا نکنند. چون معتقد بودم افزایش هزینه‌های تولید ناشی از افزایش قیمت انرژی یا موجب تورم می‌شود یا موجب تعمیق رکود و امروز طولانی‌شدن و تعمیق رکود را به‌دلیل اجرای فاز دوم هدفمندی یارانه‌ها می‌دانم. در مقابل فهرست ۲۰ نهاد را به دولت دادم و نشان دادم که اگر این نهادها مالیات‌های خود را به دولت بپردازند کل کسری منابع دولت برای پرداخت یارانه‌ها جبران می‌شود. اما مسوولان گفتند که این فقره دست ما نیست. اینجاست که نظام سیاسی باید به کمک دولت بیاید. در هر صورت آنچه امروز در گروه‌های مختلف می‌بینیم حرکت یکپارچه در جهت موفقیت دولت نیست. در واقع همان‌گونه که وقتی جنگ نظامی داشتیم تمام قوای کشور در خدمت جنگ و گوش به فرمان فرماندهان نظامی بودند امروز نیز که در واقع جنگ اقتصادی داریم تمام قوای کشور باید در خدمت خروج اقتصاد از رکود و گوش به فرمان فرماندهان اقتصادی کشور باشند.

شما اشاره کردید به اینکه ما با عمیق‌ترشدن رکود مواجه شدیم. اما گزارش‌های اخیر بانک مرکزی از سه‌ماه و شش‌ماهه امسال نشان می‌دهد رشد اقتصادی داشته‌ایم. این به مفهوم خروج از رکود نیست؟

نیمه‌دوم سال۹۲ رکود تعمیق شد. در ابتدای سال۹۳ اندکی انجماد کاهش یافت. با ظرفیت‌هایی که داشتیم بسیار بیشتر از این می‌توانستیم اقتصاد را رشد دهیم. بین سه تا پنج‌درصد از رشد سالانه کشور ما طبیعی است خروج از رکود محسوب نمی‌شود چون سالانه حدود پنج‌درصد بر جمعیت نیروی کار ما افزوده می‌شود؛ یعنی اگر دولت هیچ اقدامی نکند، هیچ تسهیلاتی ندهد و بگذارد اقتصاد کار خود را انجام دهد، به طور طبیعی با رشد سالانه پنج‌درصدی نیروی کار باید پنج درصد رشد اقتصادی داشته باشیم. پس رشد اعلام‌شده الزاما ناشی از سیاست‌های خروج از رکود نیست. ما با همین ظرفیت‌های موجود در کشور تا دو برابر حال حاضر می‌توانیم اشتغال ایجاد کنیم. شهرک‌های صنعتی با ۳۰درصد ظرفیت کار می‌کنند؛ یعنی اگر با صددرصد کار کنند اشتغال در شهرک‌ها سه برابر می‌شود. ولی بازسازی این ظرفیت‌ها نیازمند بهبود فضای کسب و کار و ثبات شرایط سیاسی است. شکست دولت یازدهم، شکست آقای روحانی نیست، شکست آخرین فرصت‌های ملی ماست. فرصت دیگری برای آزمون و خطا نداریم. من به رغم اینکه با برخی از سیاست‌های دولت یازدهم موافق نیستم و به بازی‌نگرفتن طیف گسترده صاحب‌نظران و اقتصاددانان برای نجات اقتصاد را نقطه ضعف دولت می‌دانم ولی معتقدم باید تلاش کنیم این دولت موفق شود.

ادامه از صفحه ۵

رقابت ۴ گروه در انتخابات

۴- گروه چهارم و آخرین گروهی که تاکنون اعلام موجودیت برای شرکت در انتخابات کرده است، گروه «ائتلاف برای فردا» است. این گروه متشکل از تعدادی از چهره‌های شناخته‌شده اتاق هستند که بیشتر به مشی میانه‌روی و عملگرایی در اتاق شناخته شده‌اند. برخی از آنان در انتخابات قبلی در طیف میانه‌رو دوگروه تحول‌خواهان و فعالان توسعه قرار داشته‌اند و برخی دیگر، از مسوولان تشکل‌های بازرگانی و تولیدی هستند. گروه ائتلاف برای فردا در اولین بیانیه خود با به‌دست‌دادن تحلیلی تاریخی از اتاق بازرگانی در دنیا و ایران، سعی کرده است با رویکردی تحلیلی‌تر از سایر گروه‌ها ماموریت‌های اتاق بازرگانی و نقاط قوت و ضعف آن در ادوار گذشته را کالبدشکافی و شناسایی کند و براساس آن، چشم‌انداز «اتاق فردا» را ترسیم کند. این گروه با تکیه بر روحیه عملگرایی اعضای خود تا کنون سعی کرده است وارد حاشیه‌های انتخاباتی نشود و مشی ایجابی اتخاذ کرده است. به‌نظر می‌رسد «ائتلاف برای فردا» با رویکرد جدیدی که معرفی کرده است بتواند فضای دوقطبی چند دوره گذشته را بشکند و به‌عنوان قطب سوم و میانه‌رو اتاق، ایفای نقش کند. به‌این‌ترتیب این گروه می‌تواند آن‌دسته از اعضای اتاق را که گفتمان و شیوه عمل دوگروه موجود را نمی‌پسندیدند و همچنین اعضا و تشکل‌های جوان‌تر و جدیدتر اتاق را به‌سوی خود جذب کند.

با توجه به اینکه ثبت‌نام نامزدهای این دوره انتخابات به‌زودی آغاز و در تاریخ هفتم‌بهمن خاتمه می‌یابد، پس از آن تاریخ می‌توان با شفافیت بیشتری در خصوص ترکیب گروه‌های رقیب و نقاط قوت و ضعف آنها قضاوت کرد. اما آنچه پیداست اینکه این دوره از انتخابات اتاق تهران دوره پرشورتری و رقابت بین گروه‌ها رقابت تنگاتنگی خواهد بود.

هنوز هم امکان اعلام موجودیت گروه‌های دیگر وجود دارد اما هرچه زمان می‌گذرد این احتمال کمتر می‌شود. به‌هرحال باید امیدوارانه به انتخابات پیش‌رو نگاه کرد، هم از این منظر که با بهره‌گیری از تجارب ادوار گذشته، انجمن نظارت بر انتخابات و اتاق تهران بتوانند انتخابات سالم‌تر و شفاف‌تری برگزار کنند و حاشیه‌ها بر اصل فائق نیاید و هم اینکه با بازترشدن فضا از دوقطبی به چندقطبی فرصت بیشتری برای نامزدهای جدید، تشکل‌های جدید و مدیران جوان به‌وجودآید تا به گردونه انتخابات وارد شوند و در اداره نهاد بالادستی بخش خصوصی، یعنی اتاق، نقش‌آفرین شوند.

گذر

واردات ۵ میلیون‌تن گندم در سال جاری

● **فارس:** عباس کشاورز، معاون وزیر جهاد کشاورزی با بیان اینکه پنج‌میلیون‌تن گندم در سال‌جاری وارد کشور شد، گفت: نیاز به واردات گندم برای سال آینده کمتر از سه‌میلیون‌تن خواهد بود.

ادامه از صفحه ۵

انتشار گازمتان با تولید برنج

● علاوه‌براین، فناوری آبیاری در تولید برنج، هم آثار اقتصادی در مبحث توسعه اجتماعی و اقتصادی به‌همراه داشته و هم حفاظت از محیط‌زیست را به‌دنبال دارد. تجربیات کشورهای هند و فیلیپین حاکی از همین پیامدهای اقتصادی است که با تغییر در شیوه و مدیریت آب حاصل شده است. ارزیابی در هند پس از به‌کارگیری زهکشی و خشک‌کردن زمین زراعی کشت برنج شده و هزینه و فایده آن مشخص شده است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد با زهکشی و خشک‌کردن زمین، درآمد خالص کشت برنج در حدود پنج‌درصد کاهش یافته اما در مقابل، تولید گازهای گلخانه‌ای در حدود ۷۵میلیون‌تن معادل دی‌اکسیدکربن کاهش یافته است. هزینه فرصت هرتن معادل دی‌اکسیدکربن در حدود ۱/۲دلار آمریکاست که کمتر از قیمت کربن در بازارهای اروپایی است. جزیره بهول، یکی از بزرگ‌ترین مناطق برنج روبه‌رشد در منطقه ویسایاس فیلیپین است که کاهش بهره‌وری و درآمد را به‌خاطر سیستم‌های آبیاری تجربه کرده است. منشأ این مشکل توزیع نابرابر آب و استفاده غیرضروری از آب توسط کشاورزانی است که اصرار زیادی برای آبیاری مداوم محصول برنج خود دارند. برای حل این مشکل یک طرح جدید به‌صورت ساخت سدی بود که در قالب یک طرحی که صرفه‌جویی در استفاده آب را به‌همراه دارد به نام تناوب تر و خشک نامیده شد. این طرح در مزارع آزمایشی همراه با برنامه‌های آموزشی ویژه برای کشاورزان اجرا شد. هدف این بود که این ذهنیت اشتباه برنجکاران که آبیاری غیرسیلی و به‌صورت آبگرفتگی باعث کاهش عملکرد تولید می‌شود را تصحیح کند. نتیجه این پروژه باعث افزایش بهره‌وری و عملکرد تولید برنج از یک‌سو و از سوی دیگر بهبود آبیاری و تغییر شیوه آبیاری توانست انتشار گاز متان را تقریبا ۵۰درصد نسبت به شیوه کشت برنج تولید تحت آبگیری مداوم را به‌همراه داشته باشد. بهول مورد نمونه‌ای از فناوری‌های جدید شیوه آبیاری است که افزایش درآمد کشاورزان فقیر را به‌همراه داشته و از طرف دیگر باعث کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای شده است. تجربه این دو کشور نشان می‌دهد مدیریت آب و تغییر در شیوه آبیاری فرصت نسبتا کم هزینه اما پرفایده (افزایش بهره‌روی تولید و کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای) است. در این میان وجود موسسات تحقیقاتی فعال و کارآمد برای تحقیق و مطالعه شیوه‌های مدیریت نوین آب و انطباق فناوری جدید با شرایط محلی و ترویج آن برای پذیرش کشاورزان حایز اهمیت است.

خبر

نرخ مالیات را افزایش نمی‌دهیم

● **ایلنا:** وزیر اقتصادودارایی درخصوص برخی شایعه‌های مطرح در جامعه مبنی‌بر اینکه دولت به‌دلیل کاهش بهای نفت و تامین منابع خود، به فکر افزایش مالیات است، گفت: ما بنا نداریم نرخ مالیات را افزایش دهیم، بلکه می‌خواهیم بخش‌هایی که تاکنون از پرداخت مالیات طفره رفته و اجتناب می‌کردند، با تکمیل سیستم اطلاعاتی‌ای که داریم تحت‌الشمول قرار دهیم.

شرکت ملی گاز ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

« آگهی فراخوان مناقصه عمومی شماره : ۱۷۵۱-۳-۹۳ نوبت اول

موضوع: ۲۰۰۰ بشکه ماده منواتیلن گلایکول

مربوط به تقاضای شماره: ۹۳۳۳۲۱۸-۳۱-۰۱

مدیریت تدارکات و امور کالای شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در نظر دارد کالای مورد فراخوان را از طریق برگزاری مناقصه عمومی خریداری نماید. متقاضیان شرکت در مناقصه در صورت داشتن توان ارائه تضمین شرکت در مناقصه بمبلغ ۱,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال میتوانند با رعایت نکات مندرج در سایتهای

WWW.SHANA.IR, WWW.IETS.MPORG.IR WWW.NISOC.IR

آمادگی خود را بصورت کتبی ظرف مدت ۱۰ روز پس از انتشار آگهی به آدرس اهواز- کوی فداییان اسلام (نیوسایت)- خیابان شهریور -مجتمع تدارکات و امور کالا -ساختمان ۱۱۱- اداره تدارکات خرید کالای داخلی واحد خریدهای عمومی - ساختمان ۱۱۱ تلفن تماس : ۲۲۲۴۲-۳۴۱ اعلام و مدارک مورد نیاز را تحویل نمایند.

شایان ذکر است درج کد اقتصادی و شناسه ملی مناقصه گر، شماره تلفن، دور نگار و نام صحیح شرکت مطابق اساسنامه در نام اعلام آمادگی شرکت در مناقصه الزامی بوده و به نامه های واصله که فاقد اطلاعات مورد نیاز باشند ترتیب اثر داده نخواهد شد.

شماره مجوز: ۱۳۹۳/۴۹۵ **روابط عمومی شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب**

سال اقتصاد و فرهنگ با عزم ملی و مدیریت جهادی گرامی باد

جمهوری اسلامی ایران
اداره کل میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری استان لرستان

نوبت اول

آگهی مناقصه عمومی

اداره کل میراث فرهنگی ، صنایع دستی و گردشگری لرستان در نظر دارد احداث کف فرش بازارچه صنایع دستی واقع در عرصه قلعه فلک الافلاک را از طریق مناقصه به پیمانکاران ذیصلاح (رشته مرمت آثار تاریخی) بر اساس فهرست بهای ابنیه سال ۹۳واگذار نماید.

لذا از کلیه اشخاص واجد شرایط اعم از حقیقی و حقوقی دعوت می شود حداکثر ۳ روز پس از انتشار آگهی نوبت دوم جهت دریافت اسناد مناقصه به اداره کل میراث فرهنگی ، صنایع دستی و گردشگری لرستان به آدرس خرم آباد خیابان ۶۰ متری - خیابان شهید چمران - خیابان شهید جهان آراء مراجعه نمایند.

متقاضیان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفنهای ۳۳۲۴۳۶۶۳ و ۳۳۲۲۳۰۹۷ - ۰۶۶ تماس حاصل و یا به پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات کشور و همچنین سایت اداره کل میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری لرستان به آدرس : www.lorestanchto.ir مراجعه نمایند.

نوبت اول ۹۳/۱۰/۲۷
نوبت دوم ۹۳/۱۱/۲

اداره کل میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری استان لرستان

آگهی فراخوان عمومی شناسایی متقاضیان بهره برداری از محلهای تجاری، خدماتی و فضاهای تبلیغاتی فرودگاه بین المللی مهرآباد

اداره کل فرودگاه بین المللی مهرآباد در نظر دارد در راستای ارتقاء سطح خدمات و تسهیلات مورد نیاز مسافرین، مستقبلین و مشایعین فرودگاه، نسبت به واگذاری بهره برداری از اماکن تجاری و خدماتی و فضاهای تبلیغاتی فرودگاه بین المللی مهرآباد به شرح ذیل به مدت ۳ سال در قالب انعقاد قرارداد واگذاری محل با رعایت لایحه قانونی واگذاری و تخلیه امکان و محلها در فرودگاه های کشور مصوب (۱۳۵۸) و آیین نامه اجرایی آن، از طریق فراخوان عمومی به اشخاص حقوقی واجد شرایط بخش خصوصی اقدام نماید.

۱-بهره برداری از (حدود ۹۰۰ مترمربع) محلها و فضاهای تجاری و خدماتی واقع در سالنهای عمومی، ترانزیت خروجی و ورودی ترمینال ۱

۲-بهره برداری از (حدود ۸۰۰ متر مربع) محلها و فضاهای تبلیغاتی واقع در سالنهای عمومی، ترانزیت خروجی و ورودی ترمینال ۱

تذکر: متقاضیان صرفا می توانند در یکی از فراخوان های فوق شرکت نمایند.

بدینوسیله از کلیه **اشخاص حقوقی** واجد شرایط که دارای **توان مالی، مدیریتی و اجرایی** لازم می باشند، دعوت به عمل می آید حداکثر تا پایان وقت اداری روز سه شنبه مورخ ۹۳/۱۰/۳۰ ضمن واریز مبلغ ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال به شماره حساب سیبا ۲۱۷۶۸۴۹۰۰۳۰۰۹ نزد بانک ملی ایران در وجه اداره کل فرودگاه مهرآباد، با مراجعه به اداره بازرگانی به آدرس: فرودگاه مهرآباد، جنب ترمینال شماره ۲، طبقه اول نسبت به ارائه فیش واریزی و دریافت اسناد فراخوان اقدام نمایند.

محل و مهلت تکمیل و تسلیم اسناد: فرودگاه مهرآباد، جنب ترمینال ۲، ساختمان اداره کل فرودگاه مهرآباد، طبقه همکف، دبیرخانه حداکثر تا پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخ ۹۳/۱۱/۶

لازم به ذکر است ارزیابی کیفی، کمی و شناسایی بهره بردار واجد شرایط با توجه به معیارهای مندرج در اسناد فراخوان معمول خواهد شد و شرکت در فراخوان هیچگونه حق و حقوقی برای متقاضی ایجاد نخواهد کرد. ضمنا هزینه انتشار آگهی با برندگان فراخوان می باشد.

مشخصات و محلها و فرمهای قابل واگذاری از طریق فرودگاه و سایت مربوطه به آدرس ذیل قابل ارائه خواهد بود.

برای کسب اطلاعات بیشتر رجوع شود به سایت: Http://iets.mporg.ir

اداره کل فرودگاه بین‌المللی مهرآباد

م/الف ۳۸۲۵